

[Formanden.]

Første Behandling af:

Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Valg til Rigsdagen.

Mødet hævet Kl. 17⁵⁸.

152. Møde.

Fredag den 3. Oktober Kl. 9.

Formanden: Den eneste Sag paa Dagsordenen er:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Valg til Rigsdagen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4479; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 5378).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Alsing Andersen: Ethvert Lovforslag og navnlig naturligvis et Regeringsforslag bør behandles med den Alvor, det fortjener, og naturligvis er der ogsaa ved dette Lovforslag Anledning til forskellige alvorlige Betragtninger, selv om ens naturlige Trang til at se Livets mere gemytlige Sider næsten fristes over Evne, naar man læser Motiveringen for Forslaget. Det er jo en meget sparsom Motivering, der er givet, baade i Bemærkningerne og i den Fremsættelsestale, den højtærede Indenrigsminister holdt. Disse indledende Bemærkninger og de følgende Bemærkninger, som jeg agter at fremføre, gælder de Afsnit, der er betegnet med I og II i det fremsatte Lovforslag.

Det drejer sig om at gennemføre en Særordning i valgmæssig Henseende for Hovedstaden ved, at man foreslaar Ophevelse af Storkredsene og Sammenlægning af dem, saaledes at Hovedstaden bliver eet Valgomraade. Hvormed motiverer man nu denne temmelig indgribende Foranstaltning, hvorved man gennemfører en Særordning for Hovedstaden? I Bemærkningerne staar der herom følgende:

„det synes naturligt at betragte denne bymæssige Enhed under Hovedstadssam-

fundet som en Enhed ogsaa i valgmæssig Henseende“;

— „det synes naturligt“,

det er, hvad der staar, men der staar ikke et Ord til Begrundelse af, hvorfor man synes det naturligt. En tyndere Motivering kan ikke godt tænkes, for det er dog, ogsaa efter Regeringens Opfattelse, et Lovforslag af Betydning, og man kunde vel derfor vente en noget mere udførlig Motivering for det Lovforslag, der er Tale om, navnlig naar Regeringen ønsker at betragte det som en Hastelov, der meget hurtigt, næsten paa Rigsdagssamlingens sidste Dag, skal gennemføres umiddelbart før et Valg eller i hvert Fald før et forventet Valg; men man maa gaa ud fra, at det er den bedste Motivering, man har kunnet finde frem til. Derimod kan man vel nok sige, at den helt rigtige Motivering, den helt fyldestgørende Motivering er der ikke Tale om. Hvis den højtærede Indenrigsminister vilde have givet den helt rigtige Motivering for dette Lovforslag, skulde han i sin Fremsættelsestale f. Eks. have sagt: Venstregeringen finder det naturligt, at Venstre i Hovedstaden faar Mulighed for at skaffe sig yderligere et Folketingsmandat, selv om Partiet som Helhed i Forvejen har faaet for mange Mandater i Forhold til sit Stemmetail. Det vilde efter min Mening have været den helt rigtige Motivering for det her foreliggende Lovforslag, for det er nemlig det, der er Meningen med Lovforslaget. Den eneste formildende Omstændighed, jeg ser ved dette Lovforslag, er, at Fremsættelsen af det vel maa betyde, at Regeringen dermed har taget Afstand fra den dumdristige Plan, som Forsyningsministeren paa Hovedstadsvenstres Vegne har lanceret for nogen Tid siden, og som gik ud paa, at man fra Hovedstadsvenstres Side agtede at bruge den nugældende Lov mod dens Forudsætninger til at sikre Venstre et ekstra Mandat i Hovedstaden.

Om jeg nu har Ret i at udlægge Fremsættelsen af Lovforslaget paa denne Maade, ved jeg ikke, men til Bedømmelsen af selve Lovforslaget er det i og for sig ogsaa ligegyldigt, for Lovforslaget i sig selv bliver ikke bedre deraf, og nogen egentlig Forhandling endsige Handel paa det Grundlag kan den højtærede Regering ikke vente. For Formaalet med dette Lovforslag er det samme som med den Plan, der har vakt adskillig Forargelse, ogsaa i forskellige af Venstres egne Blade, og som den højtærede Forsyningsminister vist staar som den egentlige Talsmand for paa Hovedstadsvenstres Vegne. Formaalet var at søge at skabe